

När du inte vill lämna samvetet hemma

- Aterupptäck Gran Canaria – partyn som blev grön
- Gör gott på semestern
- Miljötank på Maldiverna
- Bar jag fortsätta flyga?

Nu vill vi resa reko

extra bilaga!
4 sidor.

Foto Magnus Nilsson

Trulli kallas de klassiska runda husen med toppiga tak, här i staden Alberobello i Apulien.

Foto Dahl Svensson/Prima Travel

I byn Cellino San Marco mellan Lecce och Brindisi, ligger Masseria Li Veli som producerar det goda, röda negroamaro-vinet i Amelia Adamo Wine Collection. Här växer vinrankorna inte i klassiska spaljeer utan som buskar. Läs mer på livelit.it

Cykla + äta & dricka gott = en perfekt kombo

Utbudet av vin-resor är stort och frestande. Anette Rönberg valde att cykla i grupp med guide i Apulien, längst ner på Italiens klack. 4–6 mil varje dag med sköna stopp för kultur, bad, goda måltider och vinprovning. Av Cajsa Högberg

Foto Jerker Rönberg

● **Anette Rönberg** från Ljungsbro har gjort flera cykelresor utomlands. Hon har cyklat mellan Cortina i Alperna och Venedig samt längs pilgrimsleden mellan León och Santiago de Compostela i Spanien.

Denna gång blev det Apulien. – Södra Italien lät spännande. Och så är jag intresserad av vin, mat och kultur. Det var ett riktigt bra upplägg med en blandning av allt: mat, dryck, historia och politik. Man kommer också närmare folket när man åker på en organiserad resa, säger hon.

Hon och hennes man Jerker cyklade mellan fyra och sex mil per dag i en mindre grupp med guide. Bagaget fraktades med bil. De cyklade genom enorma olivlundar – Apulien är Italiens största olivolje-

producent – och förbi doftande fikonsträd. Och så åt de goda luncher och middagar med vin.

– Vi provade oftast vin i samband med måltiderna, mycket rosé men även primitivo, som ju kommer där-ifrån. Guiden köpte det lokala vinet och berättade om det.

De gjorde också stopp i charmiga småstäder i inlandet, i vita kuststäder och på chica badorten Santa Maria di Leuca.

Det blev många bad i smaragdgrönt vatten, både i de klippiga vikarna på den adriatiska kusten och tvärsöver klacken på de kritvita stränderna vid Joniska havet. Under veckans späckade schema hann de även med kyrkor och en rundtur i Lecce, en sliten barock-

stad som kallas söderns Florens.

– Det var bara att hänga med. Det bästa är att man får så mycket samtidigt på en sådan här resa. Det är inte så lätt att fixa på egen hand.

Cykelturens svårighetsgrad var medel enligt arrangören, den hade två cyklister som symbol. Större delen av tiden cyklade man på den apuliska högplatån, längs kusten på den adriatiska sidan blev det lite backigare. För Anette var nivån alldeles lagom. Hon är en van cyklist och cyklar varje dag sammanlagt tre mil till och från jobbet och så kanske en extra tur på helgen.

– Jag har hyfsat god kondition och är inte typen som gillar att ligga still. Har man bara cyklat lite grann så klarar man absolut den här turen. Kombinationen av mat och dryck och att samtidigt få röra på sig är det bästa med en sådan här resa, säger hon. ●